

Frederick Richard Shepherd

Frederick werd op 26 januari 1924 in Ottawa geboren. Zijn ouders waren Wilfred Richard en Florence Mabel Shepherd. Zijn 1 jaar jongere broer Robert Henry ging ook in dienst en thuis, in Ottawa waren nog zijn jongste broer en twee jongere zusjes. Toen Fred zich op 4 februari 1943 als negentienjarige aanmeldde voor het leger, was hij met de afsluiting van de Highschool bezig. Frederick was een sportieve open jongeman, naast sport was zingen, waarbij hij zichzelf op gitaar begeleidde, zijn grote hobby. Hij behaalde veel prijzen met zijn muzikale optredens. Tijdens zijn militaire basisopleiding in Canada ontwikkelde hij zich goed. Op 4 april 1944 werd hij naar het Verenigd Koninkrijk gestuurd, ter afronding van zijn militaire opleiding. Frederick was er 6 juni 1944 bij toen de eerste geallieerde troepen in Normandië aan land kwamen. Na zes weken zware strijd op het Franse vasteland, raakte Frederick in een gevecht zodanig gewond dat hij terug werd gebracht naar Engeland, om daar verder te herstellen. Op 16 oktober was Frederick weer in staat om zich bij zijn eenheid van het Queens Own's Rifles Regiment te voegen. Het front had zich inmiddels naar de grote rivieren in Nederland verplaatst en Frederick bereidde zich samen met de ander geallieerde troepen voor op het grote Rheinland offensief. Tijdens de gevechten daar onderscheidde hij zich onder ander door het gevangen nemen van een aantal Duitse militairen, die over belangrijke strategische gegevens beschikten, dit leverde het Canadese leger vitale informatie op. Na de strijd in het Hochwald ging de bevrijding opmars verder richting de Waddenzee. Frederick trok met zijn regiment door de Achterhoek en vervolgens langs de IJssel naar Friesland. Hoewel de tegenstand daar incidenteel was en veel Duitse troepen al verdwenen waren, vond er op 16 april 1945 nog een heftige confrontatie plaats bij het begin van de Afsluitdijk.

De eenheid van Frederick was verkeerd voorgelicht en liep bij de dijk van het IJsselmeer in een Duitse hinderlaag, met catastrofale gevolgen. Vijf soldaten werden direct dodelijk getroffen en Frederick raakte zwaar gewond. De volgende dag bezweek hij op 21 jarige leeftijd in Sneek aan zijn verwondingen.

Soldaat Cook vertelt

Het was 16 april drie weken voor het einde van de oorlog, We moesten met 3 brenncarriers naar de afsluitdijk, waar de Duitsers een barricade opgeworpen hadden, ze wilden een corridor maken voor de terugtocht van de Duitse soldaten. We moesten dat verhinderen. Er werd contact gezocht met de ondergrondse in Wons om er achter te komen of de Duitsers antitankwapens hadden. De ondergrondse had die niet gezien. Maar achter de wegversperring op de dijk waren die er wel degelijk. Het was een moeilijke beslissing, we waren voldoende bewapend en we vielen aan. Ze lieten ons ver komen maar dichtbij schoten ze drie keer raak. Ik was de enige in de carrier die niet geraakt werd. Ik sprong uit de carrier en trok de sergeant er uit, vervolgens trok ik de chauffeur er uit. Ik legde ze op de weg, gaf hen morfine en een sigaret. De sergeant zei ga de anderen waarschuwen waar er gevuurd wordt en laten ze de Duitsers te grazen nemen. De soldaten in de voorste carrier waren allemaal op slag dood. Toen ik terug ging naar de commandant om de vijandelijke positie door te geven, realiseerde ik me hoe vreselijk we geraakt waren. Later ontdekten we dat de Duitsers een "ack gun", een luchtafweergeschut, hadden op de barricade, waardoor ze ons konden verrassen. De volgende dag werden de vijf dodelijke slachtoffers die langs de weg lagen en waar de bevolking bloemen bij had neergelegd in Sneek begraven. En Frederick

Shepherd die zwaar gewond was afgevoerd, bezweek die dag alsnog op amper 21 jarige leeftijd aan zijn verwondingen

